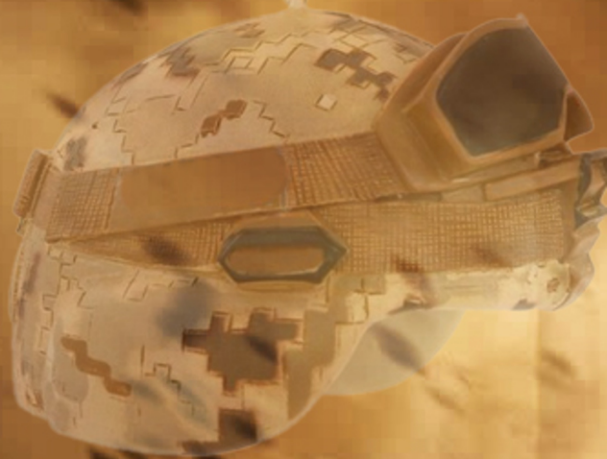

လင်းယုန်မောင်မောင်

ပျောက်ဆုံးနေသော

စစ်တရားခံ

မာတင်ဘောမန်း

စာရေးသူ၏ အမှာ

ဤစာအုပ်သည် ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားခံ
မာတင်ဘောမန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် လေ့လာစုဆောင်း ရရှိသမျှ
အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များကို ပြန်လည်ပြုစု ရေးသား တင်ပြ
ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

အထူးသဖြင့် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးကို နောက်ခံထား၍ ကျွန်တော်
ရေးသားခဲ့သမျှ နာဇီ ဂျာမနီနှင့် ပတ်သက်သည့် စာအုပ်များကို
အစဉ်တစိုက် ဖတ်ရှုလာခဲ့ကြသည့် ချစ်စွာသော စာဖတ်သူ အချို့ထံမှ
မာတင်ဘောမန်း အကြောင်း အပြည့်အစုံ စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသား
ပြုစုပါရန် ကျွန်တော့်ထံ စာဖြင့် ရေးသား၍ လည်းကောင်း၊
လူကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံ၍ လည်းကောင်း အကြံဉာဏ် ပေးခဲ့ကြ၊
တောင်းဆိုခဲ့ကြပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်သည် ထိုချစ်စွာသော
စာဖတ်သူများ ၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေး လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ကို ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ဖျာပုံမြို့သို့ သွားရောက်
ရေးသားခဲ့ရာ၌ လိုအပ်သမျှ ကူညီ စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသော ဖျာပုံ
ပရဟိတ ဆရာတော် ဦးဉာဏိဿရာဘိဝံသနှင့် ပရဟိတ အတွင်းရေး
မှူး ဦးမြတ်ကြွယ်၊ ဦးအုန်းကွန်း (ထွန်းသီရိ ရုပ်ရှင်ရုံ) နှင့်
ဆရာဦးကျော်မြင့် (ဖျာပုံ အထက ၁) တို့ အား လည်းကောင်း၊
လိုအပ်သည့် စာအုပ်များ ရှာဖွေပေးခဲ့သည့် စာရေးဆရာ စိန်လှိုင်အား

လည်းကောင်း၊ ဤစာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အထွေထွေ
ကိစ္စရပ်များ နှင့် အကိုးအကား စာအုပ် စာတမ်းများ ကူညီရှာဖွေ
စုဆောင်းပေးခဲ့သော မောင်သိန်းအောင် (နိုင်ငံခြားငွေဌာန) အား လည်း
ကောင်း အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ။

လင်းယုန်မောင်မောင်

* * *

ဤစာအုပ် ရေးသားပြုစုရာတွင် အကိုးအကား အထောက်အထား စာအုပ်စာတမ်းများ

•Thacing Martin Bormann,

L. Bezemensky.

•World's Most Wanted Criminal,

Blake Clark.

•The Murderers Among Us,

Simon Wiesenthal.

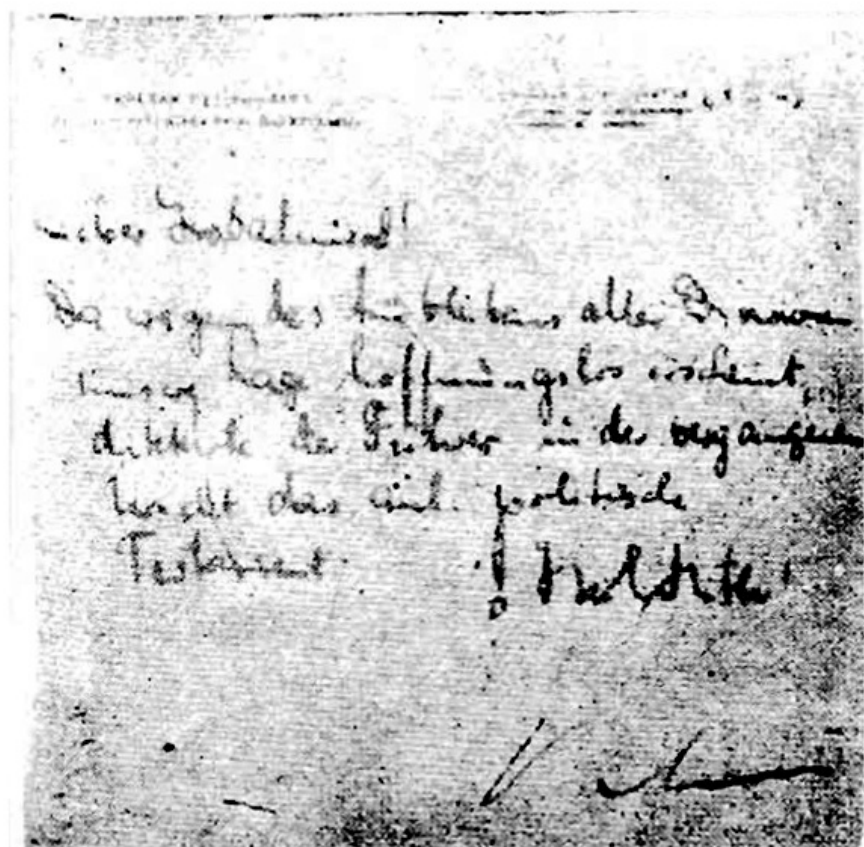
•I Have Proof That Martin Bormann is Alive,

Simon Wiesenthal.

•The Rise and Fall of the Third Reich,

William L. Shirer.

တူးဖော်ရရှိခဲ့သော အရိုးခေါင်းကို ဘောမန်း၏ ဦးခေါင်းပုံဖြင့် ဤသို့ နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ခဲ့ကြသည်။ ။

ဘောမန်းထံမှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒိုးနစ်ထံသို့ ‘အခြေအနေမှာ မျှော်လင့်ချက်မရှိ’ ဟူ၍

နောက်ဆုံး အကြောင်းကြားခဲ့သော ကြေးနန်းစာ မူရင်း

မာတင်ဘာမန်းဟူ၍ ယူဆကာ အဖမ်းခံခဲ့ကြရသူများ

‘ဘာမန်းသည် ဆိုဗီယက်စပိုင်ဖြစ်သည်’ဟူ၍ အတိအလင်း စွပ်စွဲခဲ့သော
ဂျာမန်ထောက်လှမ်းရေးဗိုလ်ချုပ် ရိုန်းဟတ်ဂါလင်

ယနေ့ထက်တိုင် တောင်အမေရိကတိုက်တွင် ရှိနေကြသော နာဇီ
စစ်တရားစံများ (ဝဲမှယာ - အထက်အောက်) ဟိန်းရစ်မူးလား၊
ဒေါက်တာမင်းဂျလ်၊ ဝေါ်လ်တာရော့စ် နှင့် ကလော့စ်ဘာဘီး။

ဘောမန်: ပုန်းအောင်းနေသည့် နေရာကို
အတိအကျသိပါသည်ဆိုသော
စာရေးဆရာ ဟေးအို:

ဗိုလ်ချုပ်ချုပ်ချုပ် လွှတ်လွှတ်လွှတ်တွင် တွေ့ရှိရသည်ဆိုသော
မာတင်ဘောမန်:

ပျောက်ဆုံးနေသော ဘောမန်းအား မကြာခဏ တွေ့နေကြသည့်
သတင်းများကို သရော်လိုက်သော ကာတွန်းတစ်ပု။

ဝရမ်းပြေး နာဇီခပ်တရားခံပေါင်း ၈၀၀ ကျော်ကို ပမ်းဆီးပေးခဲ့သော
'နာဇီ အမဲလိုက်မှဆိုးကြီး' ဆိုင်မွန်စာဆန်သာ

* * *

ပျောက်သောသူ - ရှာမတွေ့

၁၉၄၅ ခု၊ မေလ၊ ၂ ရက်နေ့ နံနက် အရုဏ်တက်အချိန်။

ဘာလင်မြို့တော်မှ ‘ရိုက်ချ်ချင်စယ်လာရီ’ ခေါ် အစိုးရ အိမ်တော်ဝင်း အတွင်းရှိ မြေအောက် ပုန်းကျင်းထဲတွင် ဖြစ်သည်။ ။

မသေမပျောက်သေးဘဲ ကျန်ရှိနေကြသည့် နာဇီအင်ပိုင်ယာ နိုင်ငံတော်ကြီး၏ ထိပ်တန်း အရာရှိကြီးများ နှင့် သူတို့ ၏ သက်တော်စောင့်များ ၊ အခိုင်းအစေများမှာ ဂနာမငြိမ်ဘဲ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသည်။ ။

အကြောင်းသော်ကား ယနေ့ ယခုအချိန်သည် တတိယ ဂျာမန်နိုင်ငံတော်ကြီး၏ နောက်ဆုံး နေ့၊ နောက်ဆုံးအချိန်ဖြစ်၍ လိုက်ကာချ ဇာတ်သိမ်းသို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

မှန်သည်။ သူတို့ ၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး အာဏာရှင် ဟစ်တလာမှာ သေဆုံးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ။ ဟစ်တလာ၏ အချစ်ဆုံးဇနီး အီဗာဘရွန်း၊ အချစ်တော်ခွေးကြီး ဘလွန်ဒီနှင့် သစ္စာရှိရဲဘော် ဂိုးဘဲလ် တို့ မှာ လည်း ဟစ်တလာနှင့်အတူ သေရွာသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။ ။

လက်နက်ချ အရှုံးပေးရေးကို တတ်နိုင်သမျှ အချိန်ဆွဲကာ နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာအောင် ကြိုးပမ်း လုပ်ဆောင်မှု မှန်သမျှမှာ လည်း အချည်းနှီး အလဟဿ ဖြစ်ခဲ့ရပြီ ဖြစ်သည်။ ။ ဘာလင် မြို့တော်

ကာကွယ်ရေးအတွက် တာဝန်ယူနေရသော တပ်မှူးကြီး ဗိုလ်ချုပ်
ဝိုက်ဒလင်ကလည်း အရာ မရောက်ဘဲ အကျိုးမဲ့ ခုခံ
တိုက်ခိုက်နေခြင်းများကို ရပ်စဲလိုက်ကြရန် ဂျာမန်တပ်သား အားလုံးကို
အမိန့်ပေးလိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ပုန်းကျင်းထဲမှ ထိပ်တန်း
အရာရှိကြီးများ ထံ အကြောင်းကြား သတင်း ပို့ပြီး ဖြစ်သည် ။
နောက်ဆုံးလက်ကျန် ရမ်နှင့် ကော့ညက် အရက်များမှာ လည်း
တစ်စက်မှ မရှိတော့ဘဲ ပုလင်းခွံများ သာ ကျန်တော့သည် ။ ကဲ...
ဘာလုပ်ကြမလဲ။

လက်နက်ချကြမလား။ သည် လို တွေးလိုက်မိသည် နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် ပုန်းကျင်းထဲမှ လူ အားလုံးမှာ ကျောရိုးထဲက
စိမ့်သွားအောင် တုန်လှုပ်သွားမိကြသည် ။ ရင်ဘတ်နှင့် ပခုံးပေါ်မှ
ရွှေ့ချည် ဖြင့် ထိုးထားသော မိမိတို့ ၏ လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်
ရာထူးတံဆိပ်များကို တစ်ယောက်မကျန် တုန်ယင် သော လက်များ ဖြင့်
စမ်းကြည့်မိကြသည် ။

ပတ်ပတ်လည် ဝိုင်းနေကြသော ဆိုဗီယက်တပ်များကို
ဖောက်ထွက်ဖို့ ကြိုးစားကြမလား။ သည် လိုဆိုလျှင်လည်း မိုက်ရူးရဲ
လုပ်ရာကျမည်။ ‘တိုင်းယားဂါတင်’ ကွပ်လပ်ကို ဖြတ်၍ အနောက် ဘက်
ဟေဗဲလ်မြစ်ဆီသို့ ဖောက်ထွက်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသော
နောက်ဆုံးလူတစ်စု၏ သတင်းကို ပင်လျှင် ဘာတစ်ခုမှ
မကြားရတော့ဘဲ ဖြစ်နေသည် ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်
သုံးရက်လောက်က ဆိုလျှင် ကျယ်ပြန့်သော ‘ချာလော့တင်ဘာဂျာ’
ကွင်းထဲမှ နေ၍ ဆက်သွယ်ရေး လေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့်
ထွက်ပြေးမည်ဆိုက ဖြစ်နိုင်သေးသည် ။ ယခုတော့မူ တင်းယားဂါတင်
ကွင်းပြင်တစ်ခုလုံးသည် ပင်လျှင် ဆိုဗီယက်တပ်များ ၏ လက်တွင်းသို့

သက်ဆင်း ကျရောက်နေပြီ ဖြစ်သည် ။ ထို့ပြင် ‘ရိုက်ချစ်စတက်’ ခေါ် လွှတ်တော် အဆောက်အအုံကြီးကိုလည်း ရန်သူတပ်များက သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည် ။

သို့ဖြစ်ရာ ယခုအချိန်တွင် စစ်မျက်နှာ ဟူ၍ ပင် ခေါ်ရန် ခဲယဉ်းနေပြီဖြစ်သော ရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာမှာ ဘယ်လောက်မှ မဝေးတော့ဘဲ အစိုးရအိမ်တော်၏ တောင်ဘက် ကိုက် ၁၀၀-၂၀၀ အတွင်းသို့ပင် ရောက်နေပြီဖြစ်သည် ။ မိမိတို့ ခါတိုင်း သွားနေကျ လာနေကျဖြစ်သော ဘာလင်မြို့ တော်မှ လမ်းကြီးလမ်းငယ်များကို စိတ်ထဲတွင် အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ တွေးကြည့်ရင်း အရူးမီးပိုင်း ဖြစ်နေကြသော နာဇီခေါင်းဆောင်များမှာ ပုန်းကျင်းထဲမှ ထွက်ပြေးကြရန် သွေးရူးသွေးတန်း စီစဉ် နေကြသည် ။

နောက်ဆုံးတွင် မူ သူတို့ သည် အုပ်စုလိုက် အုပ်စုလိုက် လူစုခွဲ၍ ကိုယ့်ကြမ္မာကိုယ် ဖုန်းတီးကာ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ဖြစ်သလို ကိုယ်လွတ်ရုန်း၍ သေပြေးရှင်ပြေး ထွက်ပြေးကြရန် အားလုံး သဘောတူ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည် ။

ဤတွင် ဘာလင်မြို့တော်မှ သည် နေရာ သည် နယ်မြေ တစ်ဝိုက်၏ အနေအထားနှင့် အခြေ အနေကို မျက်စိထဲတွင် မြေပုံကားချပ် တစ်ခုလို မြင်လာအောင် အသေးစိတ် တိတိကျကျ ဖော်ပြရန် လိုလာသည် ။ အချက်အချာဖြစ်သော အစိုးရအိမ်တော် ပုန်းကျင်းမှာ အိမ်တော်ဝင်း အတွင်းရှိ ဥယျာဉ် ထဲတွင် လိုဏ်ခေါင်းတူး၍ အခိုင်အခံ တည်ဆောက်ထားသည့် မြေအောက် အဆောက်အအုံကြီး တစ်ခု ဖြစ်သည် ။ ဤမြေအောက်ပုန်းကျင်း ရှိရာ ဥယျာဉ်မှာ ‘ဝန်ကြီးများ ၏ ရုံးလမ်း’ ဟူ၍ ထင်ရှား ကျော်ကြားနေသော ဝီလျံလမ်းမကြီးနှင့်

ဗောဓ်လမ်းကျဉ်းကလေး၏ ထောင့်တွင် ဖြစ်၍ အစိုးရ အိမ်တော်၏ အဓိကဝင်ပေါက် တံခါးများမှာ သည် မှာ ဘက်တွင် ရှိသည် ။ အိမ်တော်အဝင်ဝနှင့် မျက်နှာ ချင်းဆိုင်တွင် မူ ဝီလျံပန်းခြံ၊ ကိုင်ဇာဟော့ဖ် ဟော်တယ်နှင့် ဝါဒဖြန့်ချိရေးဝန်ကြီး ဂိုးဘဲလ်၏ ရုံး အဆောက်အအုံများ ရှိသည် ။

တစ်ခါက ဘာလင်မြို့သူ မြို့သားများ ၏ အပန်းဖြေရာ နာဇီပါတီ၏ လူထု အစည်းအဝေး ကြီးများ ကျင်းပရာ နေရာအဖြစ် သာယာ တင့်တယ်ခဲ့သော ဝီလျံပန်းခြံကြီးမှာ ယခုအခါ ဆိုဗီယက် တပ်ဦးတော်မှ အမြောက်ကြီးများ ၏ လက်ချက်ကြောင့် ကျင်းကြီးများ ၊ ချိုင့်ကြီးများ ဖြင့် မြေစိုင့်မြေခဲ များ ဖွာလန်ကြဲကာ မြင်မကောင်း ရှုမကောင်းတော့ဘဲ လူသေမြုပ်သည့် သုသာန်မြေလို ကျက်သရေ ကင်းမဲ့နေပြီ ဖြစ်သည် ။ အလားတူပင် နာဇီပါတီ အာဏာရလာသည့် ၁၉၃၃ ခုနှစ်အထိ ဟစ်တလာ၏ ဌာနချုပ်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သော ကိုင်ဇာဟော့ဖ် ဟော်တယ် အဆောက်အအုံနှင့် အာဏာရှင် ဟစ်တလာ၏ တစ်သွေး တစ်သံ တစ်မိန့်များကို ထုတ်ပြန် ကြေညာခဲ့သော ဂိုးဘဲလ်၏ ဝါဒဖြန့်ချိရေး ရုံးအဆောက်အအုံ များမှာ လည်း ဗုံးဒဏ် အမြောက်ဒဏ်များကို မခံနိုင်ဘဲ လုံးဝ ပျက်စီးပြိုလဲကာ အုတ်ပုံ အုတ်ခဲများ ဘဝသို့ ရောက်နေကြရပြီ ဖြစ်သည် ။

သည် နေရာ သည် ဌာနမှ အဘယ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် အဘယ်သို့သော ထွက်ပေါက်မှ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်နိုင်ပါအံ့နည်း။

ဝီလျံလမ်းမကြီးအတိုင်း တောင်ဘက်သို့ ပြေးလျှင် လွတ်နိုင်မည်လော။ သည် လမ်းမှ ထွက်ပြေးရန်မှာ မျှော်လင့်ချက်

လုံးဝမရှိ။ ကိုယ့်သေတွင်း ကိုယ်တူးသလိုသာ ဖြစ်ချိန်မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် တိုင်းယားဂါတင် ကွက်လပ်ကြီးကို ဖြတ်၍ အနောက်အရပ်သို့ ပြေးမည်ဆိုပါက လွတ်နိုင် စရာ ရှိပါ၏ လော။ သည် လမ်းမှ ပြေးလျှင်လည်း ကျားရှေ့ မှောက်လျက်လဲသလို ဆိုဗီယက် တပ်သား များ လက်ထဲသို့ ကားခနဲ အမိခံရမည်မှာ သေချာသည် ။ သည် လိုဆိုပါက အရှေ့ဘက်သို့ အလစ် ထွက်ပြေးလျှင်ကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်။ အဆက်မပြတ် စက္ကန့်နှင့်အမျှ ကျရောက် ပေါက်ကွဲနေသော ဆိုဗီယက် အမြောက်ဆန်များ အကြားတွင် သေရွာသို့ ဖြတ်လမ်းက သွားသလို ဖြစ်မည်။ သို့သော် မြောက်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးမည် ဆိုပါက လွတ်စရာလမ်း မြင်သည် ဟု အားလုံးက သဘောတူကြသည် ။

မှန်သည် ။ အရှေ့၊ အနောက်နှင့် တောင်အရပ်များမှ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ရန် လုံးဝ မျှော်လင့် ချက် မရှိသော်လည်း မြောက်အရပ်ဆီသို့ ဦးတည်၍ ထွက်ပေါက် ရာနိုင်လျှင် လွတ်မြောက်စရာ အခွင့် အလမ်း ရှိသည် ။ ပုန်းကျင်းထဲမှ ထွက်၍ မြောက်ဘက်သို့ တည့်တည့်သွားလျှင် စပရီး မြစ်ကမ်းပါးသို့ ရောက်နိုင်သည် ။ ထိုနေရာသို့ ရောက်ရန်အတွက် ရှေးဦးစွာ ‘အန်တာလင်ဒန်’ လမ်းပေါ်မှ ပြိုကျ ပျက်စီးနေသော အဆောက်အအုံများကို ဖြတ်ကာ နှစ်ဖာလုံခန့် လျှောက်ရမည်။ ထို့နောက် အန်တာ လင်ဒန် လမ်းမကြီးနှင့် ကန့်လန့်ဖြတ် ရှိနေသော ဖရိုက်ဒရစ် လမ်းဆုံသို့ ရောက်မည်။ အဆိုပါ လမ်းဆုံမှ လက်ဝဲဘက်သို့ တည့်တည့်ကြီး သွားလိုက်လျှင် စပရီး မြစ်ကမ်းပါးမှ ‘ဖရိုက်ဒရစ် ဘူတာရုံ’ သို့ ရောက်သွားမည်။ အဆိုပါ ဘူတာရုံသို့ မြေအောက် မီးရထားလမ်းမှ တစ်ဆင့်လည်း ရောက်နိုင်သည် ။ ထိုနေရာသို့

ရောက်လျှင် အတော်အတန် အသက်ရှူပေါက် ချောင်သွားစရာ ရှိသည်။
ထိုနေရာမှ တစ်ဆင့် ဘာလင်မြို့ အပြင်သို့...။

အိမ်တော်ဝင်း အတွင်းရှိ လူအုပ်မှာ လည်း အတော်ကလေး များ
သည် ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ စုစုပေါင်း လူလေးရာ နီးပါးခန့် ရှိသည်။
သည် အထဲတွင် ‘နော်ဒ်လင်း’ တပ်မကြီးမှ အရာရှိနှင့် တပ်သားများ
လည်း ပါသည်။ ‘ဘာရန်ဖန်ဂျာ’ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်မှ မသေမပျောက်
ပြန်ရောက်လာ ကြသည့် တပ်သား အကြွင်းအကျန်များ နှင့်
အစိုးရအိမ်တော် ကာကွယ်ရေးအတွက် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ
တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း ခံကြရသည့် လေတပ်မတော်မှ မြေပြင်တပ်သား
အမြောက်အမြားလည်း ပါဝင် ကြသည်။ သည် အထဲတွင် ရက်စက်
ရိုင်းစိုင်းလှ၍ နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားနေသော ‘အပြာရောင်
တပ်မကြီး’ မှ စပိန်တပ်သားများ ပင် ပါဝင်သည်။

သူတို့ အုပ်စုနှင့် အတူ ဟစ်တလာ၏ ပုန်းကျင်းထဲမှ ထွက်လာကြည့်
ထိပ်တန်း အရာရှိကြီး များ ၊ အစေခံများ ၊ အတွင်းရေးမှူးများ နှင့်
လက်ထောက် စခန်းတာဝန်ခံများ တစုတဝေးတည်း
ပူးပေါင်းမိကြသည်။ သည် လူအုပ်ထဲတွင် အရပ်ပုပု၊
ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ခပ်တုတ်တုတ်ဖြင့် လုံခြုံရေး တပ်ဖွဲ့၏
တပ်မှူးကြီးရာထူး တံဆိပ်များ တပ်ဆင်ထားသော ယူနီဖောင်း
ဝတ်စုံဖြင့် လူတစ်ယောက် ကို တွေ့ကြရသည်။

ရှင်းရှင်း ပြောရလျှင် သည် လူအုပ်ကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော
တပ်မှူးကြီးသည် မိမိတို့ ၏ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် သည်
တပ်သားများကို အဓိကထား၍ အားကိုးနေသည် မဟုတ်။ သူ
အားကိုးသည် မှာ ယခုအချိန်အထိ သူတို့ နှင့်အတူ ရှိနေသေးသည့်

တင့်ကားသုံးစီးကို လည်းကောင်း၊ ပြောင်းဝကို လိုသလို ချိန်၍
ပစ်နိုင်သော အမြောက်များကို လည်းကောင်း၊ သံချပ်ကာ ကားများကို
လည်းကောင်း ဒါတွေကိုသာ သူ အားကိုးသည်။ ။

သို့ဖြင့် ဒဏ်ရာ အနာတရာ ဖြစ်နေကြ၍ လုံးဝ
လမ်းမလျှောက်နိုင်ကြတော့သည့် လူနာများကို တင့်ကားများ ပေါ်သို့
တင်ပြီးနောက် အုပ်စုလိုက် အုပ်စုလိုက် လူစုခွဲ၍ ထွက်ခွာ
လာခဲ့ကြသည်။ ။ အချို့သော အုပ်စုများက မြေအောက်
ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းထဲမှ မီးရထားလမ်းအတိုင်း ဆုတ်ခွာကြရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ။ သည် အုပ်စုများ အားလုံး ဖရိုက်ဒရစ်
ဘူတာရုံတွင် ပြန်လည် ဆုံတွေ့၍ လူစုကြရန် သဘောတူခဲ့ကြပြီး
ဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် သတ်မှတ်ထားသည့် စပရီးမြစ်ကမ်းဘေးမှ
‘ဝိုက်ဒင်ဒမ်းမား’ ရပ်ကွက်သို့ အချို့သော အုပ်စုများ ရောက်သွားသည့်
အချိန်တွင် မူ သူတို့ လူစုမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆိုဗီယက် အမြောက် များ
နှင့် တင့်ကားများမှ အဆက်မပြတ် သဲသဲမဲမဲ ပစ်ခတ်ခြင်းများကို
ခံကြရတော့သည်။ ။ ဤတွင် အသက်ကို ဖက်နှင့်ထုပ်ကာ
ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးလာခဲ့ကြရသော နာဇီ စစ်ပြေးများမှာ
တအုန်းအုန်း တခိုင်းခိုင်းဖြင့် တရစပ် ကျရောက် ပေါက်ကွဲနေသည့်
ဆိုဗီယက် အမြောက်ဆန်များ နှင့် စက်သေနတ် ကျည်ဆန်များ
အကြားတွင် ပြေးပေါက်မှားကာ ကစဉ့်ကလျားဖြင့် တကွဲတပြား
ဖြစ်သွားကြတော့ သည်။ ။ ထိုအချိန်မှာပင် လူတိုင်းလူတိုင်းသည်
ကိုယ့်အသက်ဘေးအတွက် ကိုယ်လွတ်ရုန်း၍ ထွက်ပြေး
ခဲ့ကြရတော့သည်။ ။

အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်များမှာ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့ နံနက်
ဝေလီဝေလင်း အချိန်က ဂျာမနီ အာဏာရှင် ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆုံး
ခိုအောင်းရာဖြစ်သော မြေအောက်ပုန်းကျင်းနှင့် အစိုးရအိမ်
တော်အတွက်မှ သေးရှေးသွေးတန်း ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည့်
နာဇီ ခေါင်းဆောင်များ ၏ ကံကြမ္မာနှင့် ပတ်သက်၍ အထောက်အထား
ခိုင်လုံစွာဖြင့် စုဆောင်းရရှိသမျှ ဖော်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ထိုနေ့၊ ထိုရက်၊ ထိုနံနက်က စပရီး မြစ်ကမ်းဘေးတွင်
ဂျာမန်တင့်ကား သုံးစီးကို အကာ အကွယ်ယူ၍ ထိုသို့ ထွက်ပြေးရန်
ကြိုးစားခဲ့ကြသူများ အနက် အချို့မှာ ဆိုဗီယက်တို့ ၏ အမြောက်
ဆန်များ နှင့် ကျည်ဆန်များ ထိမှန်၍ အတုံးအရုံး သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။ ။
အချို့မှာ လည်း ထိုနေရာမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီး ဘာလင်မြို့တွင်း၌
ယောင်လည်လည် ဖြစ်နေခိုက် ဆိုဗီယက်များ ၏ ဖမ်းဆီး ခြင်း
ခံခဲ့ကြရသည်။ ။ အချို့မှာ မူ မသေမပျောက်ဘဲ ရပ်ဖျက်၍ ထွက်ပြေး
လွတ်မြောက် သွားခဲ့ကြသည်။ ။ သို့သော် ထိုသို့ ‘သေကံမရောက်
သက်မပျောက်’ ဘဲ ရပ်ဖျောက်၍ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားကြ
သူများ အနက် အားလုံးလိုလိုပင် နောင်အခါ၌ ဆိုဗီယက်နှင့်
မဟာမိတ်တပ်များ ၏ လက်ရ ဖမ်းဆီး ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသည်။ ။

ထိုထိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ အနက် အစိုးရအိမ်တော်၏
အစောင့်တပ်မှူးကြီး ဗိုလ်ချုပ် မွန်ကေး၊ ဟစ်တလာ၏
သက်တော်စောင့် ဗိုလ်မှူးကြီး အော့တိုဂွမ်ချဲ၊ ဗိုလ်ချုပ်
ရက်တင်ဟူးဘား၊ ဗိုလ်ချုပ် ဟန်စ်ဘောယား စသူတို့ မှာ နာရီပိုင်း
ရက်ပိုင်းအတွင်း ဘာလင်မြို့တွင်းမှာ ပင် ဆိုဗီယက် တပ်များ ၏
ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသည်။ ။

၎င်းတို့ အနက် ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာ၏ ယုံကြည်စိတ်ချခြင်း ခံရသော လေယာဉ်မှူး ဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ် ဘောယားမှာ ထိုနေရာတွင် ပင် ဆိုဗီယက်အမြောက်ဆန် ထိမှန်၍ ခြေတစ်ဖက် ပြတ်ကာ သတိမေ့ လဲကျသွားခဲ့သည် ။ ထိုသို့ အမြောက်ဆန် ထိမှန်ခဲ့စဉ်က ဗိုလ်ချုပ် ဘောယား၏ လက်ထဲတွင် ဂျာမန်နိုင်ငံတွင် ထင်ရှား ကျော်ကြားသော ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီး၏ ပုံတူ ပန်းချီကားချပ် တစ်ခု ကိုင်လျက်ရှိသည် ။ ဤပုံတူကားချပ်မှာ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဟစ်တလာကိုယ်တိုင်က သူ့အား အမှတ်တရ လက်ဆောင် ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဗိုလ်ချုပ်ဘောယားသည် အဆိုပါ ပန်းချီကားချပ်ကို အမြတ်တနိုးဖြင့် သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးရာတွင် ပင် အပါယူလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။ သို့သော် သူ့အား ဆိုဗီယက် တပ်သားများက စစ်မြေပြင် ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်ပြီးနောက် ဆေးရုံပေါ်တွင် သူ သတိပြန်ရလာ ချိန်တွင် မူ အဆိုပါ ဖရက်ဒရစ် ဘုရင်ကြီး၏ ပုံတူကားချပ်မှာ သူ့လက်ထဲတွင် မရှိတော့ဘဲ ပျောက်ဆုံး နေပြီ ဖြစ်သည် ။

လင်းယုန်မောင်မောင်

နှစ်ပေါင်း ၃၀ နီးပါးမျှ ပျောက်ဆုံးနေသော
စစ်တရားဝင် မာတင်လောမန်:

အာဇာနည်ဟစ်တလာ သွားလေရာသို့ လိုက်ပါခဲ့ရသော မာတင်ဘောမန်:

မြေကြီးထဲမှ တူးဖော်ရရှိခဲ့သော ဘာမန်း၏ အရိုးများဟု
ထင်ရသည့် အရိုးစုကို ဤသို့တွေ့ကြရသည်။

အာဇာနည်ဟစ်တလာနှင့် အမြဲတစေ မစွဲမစွာရှိနေခဲ့သော
မာတင်ဘောမန်:

ဟင်္တလာနှင့် ကေားလက်ဆုံကျနေသော မာတင်ဘောမနီး
(အလယ်မှ-ဦးထုပ်ဆောင်း၍ ပြုံးနေသူ)

ပျောက်ဆုံးနေသော စစ်တရားပုံ မာတင်ဘောမန်အား
ဂျပန်တွင် နာမိများ ကောင်းစားခဲ့စဉ်က ဤသို့တွေ့မြင်ခဲ့ကြရသည်။

အဘယကောလိဝါယ (သောတာပန်) သည် မိမိ၏ အဘယကောလိဝါယ
 နှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့သည်။

ဘာလင်မြို့တစ်နေရာမှ တူးဖော်ရရှိခဲ့သော အရိုးခေါင်းကို
ဘောမန်း၏ဓာတ်ပုံဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြသထားပုံ။

ထိုနေ့နံနက်က စပရီးမြစ်၏ ကမ်းဘေးမှ ကံကောင်းထောက်မ၍
ဒဏ်ရာ တစ်စုံတစ်ရာ မရဘဲ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားကြသူများ
ထဲတွင် ဟစ်တလာ၏ ကားမောင်းသမား အီးရစ်ကင့်ပကား နှင့်
ဟစ်တလာ၏ လူငယ်အစည်းအရုံး ခေါင်းဆောင် အက္ကစ်မန်းတို့ လည်း
ပါဝင်ကြသည် ။ သို့သော် သူတို့ နှစ်ဦး အပါအဝင် ထိုစဉ်က
ဘာလင်မြို့တော်မှ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်
သွားကြသူများမှာ နောင်အခါ၌ အားလုံးလိုလို မဟာမိတ်တပ်များ ၏
ဖမ်းဆီးခြင်း ခံခဲ့ကြရသည် ။

အားလုံးကို ခြံ၍ ဆိုရသော် ထိုနေ့၊ ထိုရက်၊ ထိုနံနက်က
ကိုယ့်အသက်ကိုယ် ဖက်နှင့်ထုပ်၍ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးခဲ့ကြသော
နာဇီ ခေါင်းဆောင်များ နှင့် နောက်လိုက် ငယ်သားများမှာ အတုံး အရုံး
သေဆုံးသူများ ၊ မရှုမလှ ဒဏ်ရာရသူများ ၊ မကြာမီ နာရီပိုင်း
ရက်ပိုင်းအတွင်း အဖမ်းခံရ သူများ နှင့် လွတ်မြောက်သွားပြီးမှ
လပေါင်း အတန်ကြာတွင် ပြန်၍ အဖမ်းခံရသူများ စသည် ဖြင့်
အမျိုးမျိုး ရှိကြသည် ။

သို့သော် ထိုနေ့၊ ထိုရက်၊ ထိုနံနက်က မီးဟု နံးဟု နံး
တောက်လောင်နေသည့် ဘာလင်မြို့တော် မှ ထိုသို့
ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် တကွဲတပြား ထွက်ပြေးကြရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြ
သူများ အနက် ထိုသို့ အတုံးအရုံး သေဆုံးခဲ့ကြသူများ ထဲတွင်
လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ မရှုမလှ ဒဏ်ရာ ရခဲ့ကြသူများ ထဲတွင်
လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ နာရီပိုင်း ရက်ပိုင်းအတွင်း အဖမ်းခံကြရသူများ
ထဲတွင် လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ လပေါင်းများစွာ ကြာပြီးမှ ပြန်၍
အဖမ်းခံရသူများ ထဲတွင် လည်းကောင်း ဘယ်အမျိုးအစားထဲတွင် မှ
မပါဝင်ဘဲ ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးနေသူ တစ်ယောက် ရှိသည် ။

ထိုသို့ ပျောက်ဆုံးနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုနံနက်က
ဘာလင်မြို့တော်မှ အလှ အယက် သူထက်ငါ ဦးအောင်
သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည့် နာဇီခေါင်းဆောင်များ
ထဲတွင် အထက်တစ်နေရာ၌ ဖော်ပြခဲ့သော အရပ်ပုဂ္ဂိုလ်
ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ခပ်တုတ်တုတ်ဖြင့် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့၏ တပ်မှူးကြီး
ရာထူးတံဆိပ်များ တပ်ဆင်ထားသော ယူနီဖောင်းဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်ပင်
ဖြစ်သည်။ ။

အဆိုပါ ယူနီဖောင်းဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အခြားသူ မဟုတ်။ နာဇီ
ဂျာမနီတွင် အာဏာရှင် ဟစ်တလာက လွဲလျှင် တန်ခိုးအာဏာ
အထက်မြက်ဆုံးနှင့် အရေးပါ အရာရောက်ဆုံး ဟူ၍ အသိ
အမှတ်ပြုခြင်း ခံခဲ့ရသော မာတင်ဘောမန်းပင် ဖြစ်သတည်း။

မှန်သည်။ ။ မာတင်ဘောမန်းသည် လွန်ခဲ့သော ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ စ၍
ယခု ၁၉၇၅ ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်လုံးလုံး အစအန
ရှာမရလောက်အောင် ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးနေသည့် တစ်ဦး
တည်းသော နာဇီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင် ဖြစ်သည်။ ။

‘ပျောက်သောသူ ရှာလျှင်တွေ့’ ဟူသော ဆိုရိုးစကားသည်
မာတင်ဘောမန်းနှင့် လားလားမျှ မဆိုင်။ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်လုံးလုံး
အစရှာ မရအောင် ပျောက်ဆုံးနေသည့် မာတင်ဘောမန်း အတွက်
‘ပျောက်သောသူ ရှာမတွေ့’ ဟူ၍ ပင် ဆိုရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ။

မှန်သည်။ ။ ‘ပျောက်သောသူ ရှာမတွေ့’ သည် မှာ
ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ။